

ga farial ollid isse. Farjat sed, kes suí aego
Tassuva rohho ma peál hobbosed ja weik-
sed sõõtsid, ja lambad ja sead seina visid
kus parrajalt súa said; ei keesdud ka wet
neil, sest õde ja hallita ja kaemo jures an-
ti iggaühel juu sedda mõda, kui tarvis
oli. Talve ülle peti neid hästi üles,
ei mitte palja põllo põhhoga, waid ka
heina - ja viljaga, sest maia - mees teádis,
et lojuksed hästi piddades ja toites, maia
isse saab ülespetud. Nenda olli keikpid-
di selle lojukse farjaga hea luggu. Hobbos-
sed ja härid ollid rammus ja joudsid häst-
ti funda ja ãastada ja muud tööd tehha;
lehmad andsid rohkesti pima, kust woid
ja juusto sai tehtud. Lambad nid eti ja
nemmad andsid häid willo, ja sead ja
puddolojuksed siggisid kõrta párrast.

Ag.

Algata nende hussa tuli üks rebbane,
kawval ja petuis. Kaddedusje párrast
hakkas ta neid pillama ja nadma, ja mis-
maks neile kuri ja nou andma. „Eks teie
leia isse toidust ja mis teil tarvis lähes
„hääb? ütles temma, — mis selle maia-
„mehhe pilli járreitont e? mis teisna lanna
„külete? — eks teie woi onima lõe peál
„ellada ja ennast toita, nima ei tööd pet-
„remehhele tete, ja temmole head kas so
„sadate? — Oh teie rummatud! eks mil-
„ja oeras kaswa muidogi teie heaks? eks
„heinamaad haljanda teie kassust? mis
„teie karja - ma peál agaa väte, farjotse
„piitsa ja koera hanumut farjes. Teilep oile
„farjatud, ep olle soa jad ega lubhatajut,
„eag ülemat tarvis. Nenda praggas se
kawval pettis rebbane, ja juttem karja hul-
mot-